

Berichten van de Z.W.O.-commissie

Delta voor Colombia

Via een contactpersoon ontvingen we leuke post samen met 2 knuffels voor de kinderen in onze kerk:

Mijn naam is Ellen Bollen en ik woon in Dieren. Dat ligt in de buurt van Arnhem. Een tijdje terug was ik voor mijn werk in Colombia. En daar heb ik Yuliana ontmoet. Ze heeft een speciale vraag aan jullie. Maar ik zal eerst even iets over haar vertellen.

Dit is ze, Yuliana. Ze is 8 jaar en gaat graag naar school. Ze kan dan ook erg goed leren!

Ze woont in de wijk Patio Bonito, in Bogotá, de hoofdstad van Colombia. Dat is niet zo'n best buurtje. Maar daar vertel ik zo meer over.

Mjammie, wat een lekkere zoete sappige mango eet ze hier!

En dit is Esteban, haar kleine broertje. Die houdt wat meer van snoep. Met twee zwarte stickers, oei! Veel moeders vinden het niet goed als je iets met drie zwarte stickers eet. Want hoe meer stickers, hoe ongezonder. Maar twee, vooruit, dat kan wel een keertje. Zeker als er zo'n leuk bezoek is!

Kijk, Yuliana met haar vader!

In Patio Bonito wonen veel gezinnen niet zo van 'papa-mama-kinderen' in één huis. Vaak zijn er geen vaders, dan is er iets naars met hem gebeurd, of hij heeft gewoon geen zin om voor de kinderen te zorgen. En de kinderen kennen hem dan niet eens. Voor de moeders is dat wel zwaar, in hun eentje de kinderen opvoeden.

De vader van Yuliana en Esteban woont ook niet bij hen, hij en hun moeder zijn gescheiden. Maar hij zoekt zijn kinderen gelukkig heel vaak op en houdt erg van ze. Dat kan je wel zien!

Yuliana's moeder maakt knuffeldieren in een grote fabriek. Ze moet daar heel veel werken, 's middags, 's avonds. Dus veel thuis is ze niet. Maar Yuliana en Esteban hebben dus wel heel veel knuffels. En ik heb ze allemaal mogen zien!

Het is vakantie, maar Yuliana's moeder heeft geen vrij. Dus is een nichtje uit Cali komen logeren om op haar en Esteban te passen. Het nichtje heeft zelf ook al een kleine baby. De ouders van het nichtje willen eigenlijk niet dat ze thuis blijft wonen met die baby erbij. Zo'n herrie! Maar waar dan heen? Nouja, het komt goed uit zo. En leuk toch, die kleine baby, om mee te spelen!

In huis woont soms ook nog een tante. En een tijdje woonde oma erbij. Die was zo alleen! Iedereen heeft immers een plekje nodig. En als je een beetje schuift, past er best nog een bedje bij. Van je familie moet je het hebben!

Na de mooie opbrengst van de acties eind 2024 hebben we deze maand € 3.500,00 kunnen overmaken naar Delta voor Colombia!

40 dagentijd "Als nieuw"

In aanloop naar de 40 dagen tijd zijn alle paasgroetkaarten voor gedetineerden al verkocht! De kaarten kunnen, voorzien van een persoonlijke tekst, worden ingeleverd op zondag 23 februari of 2 maart. Of ze mogen in de brievenbus van ondergetekende worden gedaan.

We sturen deze kaarten dan naar een centraal verzamelpunt waar de kaarten worden verspreid over alle detentiecentra. Veel dank voor jullie enthousiaste medewerking.

Spaardoosje voor kinderen in Oekraïne

Bij dit kerkblad heeft u ook een karton ontvangen waar u een spaardoosje van kunt vouwen. In voorbereiding naar het Paasfeest is het goed om bewust wat opzij te zetten voor anderen.

De opbrengst van de spaardoosjes gaat naar Kerk in actie project "kinderen in Oekraïne".

Brengt u het gevulde doosje mee op 1^e Paasdag? Inleveren in de brievenbus van de Brug of van ondergetekende mag natuurlijk ook!

Krijgt u het kerkblad digitaal, dan ligt er een spaardoosje in de hal van de kerk voor u klaar.

Actiezondag voor missionair werk

Op zondag 23 maart houden we een actie voor missionair werk in Nederland. Hieruit worden onder andere activiteiten en projecten rond de jaarlijkse Passion ondersteund. Na de dienst is er koffiedrinken in de Brug met verkoop van voorjaarsbloemetjes

Namens de ZWO-Commissie,

Jeanette Binnekamp

Natuurlijk werd er een leuk bericht teruggestuurd vanuit onze kerk! Marieke heeft samen met haar moeder een heel leuk bericht gemaakt. Deze brief wordt samen met foto's en knuffels in mei meegenomen in het vliegtuig met Jeanet Bierman die na haar verlof terug gaat Colombia. Het komt dan in het kindertehuis van FPT in Bogota. Vertegenwoordigers van FPT hopen in oktober naar Nederland te komen en diverse gemeenten in de Delta te bezoeken. Dit is wat Marieke schrijft:

Hoi,

Wat leuk om een bericht van Yliana en Esteban te krijgen met leuke knuffels. Mijn naam is Marieke en ik ben 10 jaar oud. Samen met mijn ouders en mijn tweelingbroer en mijn oudere broer woon ik in Wolphaartsdijk. Dit is een dorp in Nederland in de Regio Zeeland. Ik ga graag naar school en na schooltijd spreek ik vaak met vriendinnen af om te spelen.

Als hobby heb ik viool spelen en zit ik op Streetdance. Mijn broers zitten allebei op voetbal. Mijn grote broer speelt ook viool, net als ik. Mijn tweelingbroer zat ook op vioolles, maar dat vond hij niet meer leuk, nu zit hij op drumles.

Wij wonen in een fijn huis, met een tuin. Hier kunnen wij heerlijk buiten spelen.

In onze tuin hebben wij een trampoline, hier zit ik graag met mijn broers op en maken wij truukjes. Om de week ga ik in een gebouw naast de kerk naar de catechisatie. Hier horen wij verhalen over God, Jezus en de Bijbel. Soms knutselen wij ook iets leuks bij een thema. Ook ga ik naar een kook workshop, samen met mijn tweelingbroer. Hier koken wij samen met andere kinderen een voor-, hoofd- en nagerecht. Natuurlijk eten wij het ook samen op. Af en toe hebben wij in de Jeugd ruimte in het gebouw naast de kerk ook een Jongeren avond, waar wij samen spelletjes spelen, en film kijken en andere leuke dingen doen. Iedere zondag om 10 uur ga ik met mijn familie naar de kerk. De kerk duurt 1 uur.

Omdat het soms lang duurt om heel de tijd stil te zitten, gaan de kinderen net voor de preek naar het bijgebouw voor een eigen kindergesprek over de lezing van deze zondag. Vlak voor de zegen komen wij weer samen in de kerk en sluiten de dienst af. De knuffels zijn mee geweest naar alle activiteiten en ze hebben gezelschap gekregen van 3 knuffels uit Nederland. Eén komt uit de Efteling, dat is een superleuk pretpark in Nederland waar we zijn geweest.

Veel lieve groetjes van Marieke

Nu het vakantie is, gaat Yuliana wat vaker naar FPT. Dat is een soort BSO. Ze kan daar lekker buiten sporten, en knutselen, toneel spelen, tuinieren ...

Dat klinkt heel gewoon, maar dat is het niet helemaal. Patio Bonito is immers niet zo'n best buurtje, dat vertelde ik al. De meeste mensen zijn arm, er is niet veel vast werk. Het is er best gevaarlijk, er is veel geweld. Veel kinderen hebben dat ook gezien. Of kennen iemand die door het geweld is omgekomen. Als je zoiets hebt meegemaakt, kan je je erg naar voelen. weet niet wat Yuliana allemaal heeft meegemaakt, of gezien. Daar vertel je toch ook niet graag over?!

Maar toen we de deur uitgingen, deed het nichtje de deur met drie sloten dicht. Ook als ze binnen zijn doet ze dat. Want er zijn al eens mannen van de straat binnen komen vallen, om dingen mee te nemen. Soms nemen ze ook kinderen mee om klusjes voor hen op te knappen. En die brengen ze niet netjes terug. Brrrr.

Bij FPT maak je hele andere dingen mee. Mooie dingen. Je hoort er dat je goed bent zoals je bent, dat je belangrijk bent. Je ontdekt er wat je goed kan. En dat je daar je werk van kan maken. Je krijgt er vrienden die gewoon vrienden willen zijn, verder niks. En je mag er dromen. En dat willen ze graag weten, wat jouw dromen zijn.

Bij FPT zeggen ze 'samen maken we dromen werkelijkheid'. En dat doen ze ook echt samen.

Hier zijn ze bezig met een workshop, waarin alle dromen van alle kinderen worden opgeschreven of getekend.

Yuliana is super fanatiek, en ze heeft haar vader zo gek gekregen dat hij meedoet.

Later maakt de leiding van FPT een plan. Vol activiteiten waarmee kinderen bij FPT sterker kunnen worden. Zodat ze toch een fijn leven hebben in die moeilijke wijk Patio Bonito. En wij zamelen hier in de kerk geld in, zodat ze dat plan kunnen uitvoeren.

Yuliana's droom? Ze denkt wel eens over de rest van de wereld, buiten Patio Bonito. Ze heeft al een mooie Eiffeltoren opgehangen, zie je.

Van Nederland wist ze nog niet zoveel. Van wat je hier allemaal meemaakt als kind.

Dus Yuliana gaf me twee knuffels mee, een van haar en een van Esteban.

Nee, niet haar allerliefste knuffels, want stel je voor dat ze de weg terug kwijtraken. Maar wel de bijna liefste knuffels. Mogen ze bij jou een tijdje logeren?

En, dat lijkt Yuliana nou zo leuk: wil je schrijven of tekenen hoe jouw leven is? Wat je met haar knuffels doet? Misschien mogen ze wel

een dagje mee naar school ... of naar de BSO? Of naar oma of opa? Zodat Yuliana toch iets te weten komt over hoe het buiten Patio Bonito is.

Als het een leuk verhaal is, van jou, dan vertelt ze het misschien wel aan haar vader. En haar moeder. Haar oma. De kinderen op FPT. Of misschien aan haar nichtje. Die het dan weer verder vertelt aan dat kleine babietje als het wat groter is. Dan kennen ze jullie ook een beetje in Colombia. Zoals jullie Yuliana nu een beetje kennen.

Leuk! Ik ben heel benieuwd waar jullie mee komen.

Een abrazo (dat is een Colombiaanse dikke knuffel),

Ellen Bollen